

Я. О. Хоменко

Дідур Денис Іванович

ДІДУР Денис Іванович (30. 07. 1978, Київ) – скульптор. Син [І. Дідура](#). Член НСХУ (2002). Закін. Нац. академію образотвор. мистецтва і архітектури (Київ, 2002; викл. [В. Бородай](#), [В. Швецов](#)). Учасник всеукр. мистецьких виставок та скульптур. симпозіумів від 1996. Роботи Д. вирізняє різноманітність та багатоплановість худож. аспектів. Починаючи від ранніх робіт етюд., імпресіоніст. характеру, у скульптурах Д. з'являється живописність стилю, прагнення досягти простоти й легкості манери.

Фотоілюстрації

Основні твори

пам'ятники – Г. Сковороді, Л. Жабинському (обидва – 1998), В. Пузиркову (2002), Т. Шевченку (2006, Будинок учителя у Києві); скульптурні композиції – «Подорож», «Важка ноша», «Мрія» (усі – 1996), «Оплакування» (2001), «Очікування», «Іде козак та й думку гадає», «Берегиня» (обидві – 2002); пам'ятні знаки – «Богоматір-Берегиня» (2002, Луцьк), загиблим працівникам Держ. автоінспекції (2003).

Бібліографічний опис:

Дідур Денис Іванович / Я. О. Хоменко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-26424>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).